

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6. – 21 000 S P L I T

Broj: 14. St-128/2002.

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po stečajnom sudcu Jozi Čaleti, u stečajnom postupku nad Stečajnom masom bivšega stečajnog Dužnika: MOSOR, društvo s ograničenom odgovornošću za izradu PVC stolarije, u stečaju, Omiš, Vrisovci 9, koju zastupa stečajna upraviteljica Dunja Krstulović, iz Splita, odlučujući o zahtjevu SOCIETE GENERALE SPLITSKA BANKA, d.d., Split, R. Boškovića 16, za namirenjem temeljem razlučnog prava, nakon održanih ročišta za namirenje, 07. veljače 2017, izvanraspravno,

riješio je

Odbija se zahtjev vjerovnika SOCIETE GENERALE SPLITSKA BANKA, d.d., Split, R. Boškovića 16, za namirenjem temeljem razlučnog prava iz unovčene stečajne mase Dužnika: 3.256 dionica izdavatelja AUTO HRVATSKA, d.d., Split, koje dionice su bile vlasništvo Stečajne mase bivšega stečajnog Dužnika: MOSOR, društvo s ograničenom odgovornošću za izradu PVC stolarije, u stečaju, Omiš, oznake dionica: AHRV-R-A, koje su dionice unovčene u ovršnom postupku vođenom kod Općinskog suda u Splitu pod brojem: Ovr-2097/2004, za kupovnu cijenu/kupovninu od: 434.122,48 kuna.

Obrazloženje

1. Rješenjem ovog Suda od 15. rujna 2003, broj: XIV St-128/02, otvoren je stečajni postupak nad trgovačkim društvom: MOSOR, društvo s ograničenom odgovornošću za izradu PVC stolarije, u stečaju, Omiš, Vrisovci 9, kao stečajnim Dužnikom a povodom prijedloga zaprimljenog u Sudu dana 16. prosinca 2002. godine od Predlagatelja: SPLITSKO DALMATINSKA BANKA, d.d., Split, Matice Hrvatske 1. Nakon što je tijekom trajanja stečajnog postupka unovčena imovina Dužnika i iz ostvarene kupovnine dijelom namireni razlučni vjerovnici a dijelom obveze stečajne mase, Sud je Rješenjem od 12. svibnja 2008. obustavio i zaključio ovaj stečajni postupak te je potom stečajni Dužnik kao pravni subjekt i brisan iz sudskog registra a stečajni je postupak nastavljen u ime i za račun stečajne mase.

2. Podneskom od 16. ožujka 2015. a koji je u Sudu fizički zaprimljen 17. ožujka 2015, Stečajna je upraviteljica zatražila od Suda suglasnost za prihvaćanje ponude za kupnju u izrijeci navedenih 3.256 dionica po ponuđenoj cijeni od: 140,00 kuna po dionici, istaknuvši kako "Narečena ponuda ukazuje se prihvatljivom...", što joj je Sud Zaključkom od 17. ožujka 2015. i odobrio pa je Stečajna upraviteljica podneskom 04. svibnja 2016. a u Sudu fizički

zaprимljenom 05. svibnja 2016. izvjestila Sud kako su iste dionice unovčene u ovršnom postupku vođenom kod Općinskog suda u Splitu pod brojem: Ovr-2097/2004. za cijenu/kupovninu od 434.122,48 kuna, odnosno: 133,33 kune po jednoj dionici. Ista je tada izvjestila Sud kako će Općinski sud u Splitu, nakon što iz ostvarene kupovnine namiri troškove ovršnog postupka od: 7.734,40 kuna, preostali iznos kupovnine od: 426.388,08 kuna prenijeti na depozitni račun ovoga (stečajnog) Suda, što je sve i ostvareno. Istim je podneskom Stečajna upraviteljica predložila raspoloživu kupovninu ostvarenu prodajom navedenih dionica raspodijeliti na način što je potrebno u stečajnu masu Dužnika izdvojiti iznos od: 48.905,61 kunu, sukladno članku 170, "staroga" SZ a cijeli preostali iznos od: 377.482,47 kuna Stečajna je upraviteljica predložila isplatiti Razlučnom vjerovnika ne imenujući koji je to razlučni vjerovnik niti pravni temelj stjecanja razlučnog prava, samo što je u uvodu tog podneska navela: "...u ovršnoj pravnoj stvari između ovrhovoditelja Societe Generale – Splitska banka d.d. protiv ovršenika...". Podnesakom od 08. prosinca 2016. koji je u Sudu fizički zaprimljen 09. prosinca 2016., Stečajna je upraviteljica u cijelosti izmijenila ranije predložene raspodjele iz ostvarene kupovnine ostvarene prodajom navedenih dionica na način što je ovim podneskom iznijela prijedloge raspodjele po "novome" Stečajnom zakonu ("Narodne novine", br.: 71/15, dalje: "novi" SZ) i po "starome" Stečajnom zakonu ("Narodne novine", br.: 44/96 – 133/12, dalje: "stari" SZ).

3. Sukladno navedenom u točki 2, ovog Obrazloženja, Sud je Zaključkom od 23. studenog 2016. zakazao ročište radi namirenja razlučnog vjerovnika SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split, smatrajući kako ovaj Vjerovnik ima razlučno pravo na unovčenim dionicama, kako bi to proizlazilo iz Zaključka Općinskog suda u Splitu od 01. ožujka 2016, broj: Ovr-2097/2004, kojim je Zaključkom bila određena prodaja navedenih dionica i u kojem je Zaključku o prodaji dionica navedeno "...na kojima je upisan zalog u korist ovrhovoditelja pod brojem 23454 od 30.1.2003." (Ovrhovoditelj je SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split) a isto je to navedeno i u Zapisniku o javnoj dražbi od 25. ožujka 2016. Tim se je navodima iz ovršnog spisa Općinskog suda u Splitu ovaj Sud rukovodio kada je u Zaključku od 23. studenog 2016, o zakazivanju ročišta radi namirenja razlučnog vjerovnika SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split, naveo kako isti Vjerovnik ima razlučno pravo i kako to svoje pravo ne mora dokazivati.

4. Na ročištu radi namirenja razlučnog vjerovnika, održanom prvi put 13. prosinca 2016. i potom drugi put 02. veljače 2017, Sud je izveo dokaze čitanjem dokumentacije koju je dostavio vjerovnik SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split kao i čitanjem cijelog spisa predmeta pa je nakon tako izvedenih dokaza, temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno a i temeljem rezultata cjelokupnog postupka (članak 8, Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“, br.-i: 148/2011-pročišćeni tekst, 25/13. i 89/2014-Odluka USRH, br.: U-I-885/2013, dalje: ZPP), koji se u ovome stečajnom postupku podredno primjenjuje temeljem članka 6, „staroga“ SZ, u vezi sa člankom 441, „novoga“ SZ, Sud riješio kao u izrijeci ovog Rješenja, zbog razloga koji će se niže navesti.

4/1. Vjerovnik SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split, u ovom je stečajnom postupku, pored kao stečajni, još i razlučni vjerovnik i to po nekoliko ugovora i sporazuma kao pravnih temelja stjecanja razlučnog prava. U konkretnom slučaju, ovaj

Vjerovnik postavlja zahtjev za namirenjem razlučnog prava iz unovčenih 3.256 dionica izdavatelja AUTO HRVATSKA, d.d., Split, vlasnik/imatelj kojih dionica je bio stečajni Dužnik, odnosno, Stečajna masa Dužnika nakon obustave i zaključenja stečajnog postupka. Razlučno pravo na navedenim dionicama, kako bi to proizlazilo iz Prijedloga za ovrhu i Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu od 24. svibnja 2006, broj: Ovr-2097/04, Vjerovnik temelji na: a) Ugovoru o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999, koji je Ugovor kasnije mijenjan i dopunjava: Dodatkom br.: 1, od 24. rujna 1999.; Dodatkom br.: 2, od 24. studenog 2000. i Dodatkom br.: 3, od 19. rujna 2002. te na b) Ugovoru o izdavanju garancije reg. br.: 3410/99, od 15. prosinca 1999, solemniziran po javnom bilježniku u Splitu Ivanu Rajčiću pod brojem: OU-27/2000-1, od 28. siječnja 2000.

4/2. Temeljem istih pravnih temelja: Ugovora o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999. i Ugovora o izdavanju garancije reg. br.: 3410/99, od 15. prosinca 1999, Vjerovnik SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split, imala je upisana založna/razlučna prava i na nekretninama Dužnika i to baš na nekretnini označenoj kao l.z.k.tijelo čest. zem. 1004/1 dvor i 2.z.k.tijelo zgrada sagrađena na čest. zem. 1004/1, sve Z.U.1989, k.o. Omiš.

4/3. Založno/razlučno pravo temeljem Ugovora o izdavanju garancije reg. br.: 3410/99, od 15. prosinca 1999, bilo je upisano na iznos od: 250.000,00 EUR-a i nuzgredicama u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Omišu 10. veljače 2000, pod brojem: Z-69/00. a založno/razlučno pravo temeljem Ugovora o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999. sa kasnijim izmjenama, posebno Dodatkom 2, bilo je upisano na iznos od: 170.000,00 (prijašnjih) DEM i nuzgredicama u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Omišu 22. prosinca 2000, pod brojem: Z-811/00. a vezano za prije upisano isto založno/razlučno pravo temeljem osnovnog Ugovora o kratkoročnoj kreditnoj liniji po kojem je založno/razlučno pravo bilo upisano za iznos od: 1.030.000,00 DEM i to 29. veljače 2000, pod brojem: Z-112/00. Time Sud smatra utvrđenim kako je založno/razlučno pravo temeljem osnovnog Ugovora o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999. prvi put bilo upisano 29. veljače 2000, pod brojem: Z-112/00, a kasnijim upisom od 22. prosinca 2000, pod brojem: Z-811/00, upisano je samo smanjenje iznosa osigurane ove tražbine temeljem Dodatka 2, tog Ugovora.

4/4. Navedena nekretnina opterećena ovim dvama založnim/razlučnim pravima je unovčena u ovome stečajnom postupku i iz ostvarene kupovnine su u cijelosti namirena oba ova založna/razlučna prava i to temeljem Rješenja ovog Suda, od 26. rujna 2007, broj: XIV-St-128/02, točka 3/b) ovog Rješenja. Dakle, ovim Rješenjem Suda od 26. rujna 2007, broj: XIV-St-128/02, namirena su založna/razlučna prava i temeljem Ugovora o izdavanju garancije reg. br.: 3410/99, od 15. prosinca 1999, u iznosu od: 250.000,00 EUR-a i nuzgredicama i založno/razlučno pravo temeljem Ugovora o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999. sa kasnijom izmjenom iz Dodatka 2, u iznosu od: 170.000,00 (prijašnjih) DEM i nuzgredicama. Takvim namirenjem temeljem pravomoćnog Rješenja ovog Suda od 26. rujna 2007, broj: XIV-St-128/92, prestale su više postojati ove tražbine vjerovnika SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split, koje su bile osigurane navedenim založnim/razlučnim pravima pa se iste tražbine ne mogu dva puta namirivati. Tražbina,

naime, prestaje ispunjenjem, namirenjem a ispunjenjem/namirenjem tražbine prestaju i sva osiguranja kojima je tražbina osigurana, kako je to sve i propisano člankom 160, Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br.: 35/05, 41/08. i 78/15, ZOO).

5. Sukladno nvedenom, Sud je zahtjev Vjerovnika utvrdio neutemeljenim, radi čega je isti zahtjev i odbijen. To unatoč tome što je Sud u Zaključku od 23. studenog 2016, o zakazivanju ročišta radi namirenja razlučnog vjerovnika SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split, naveo kako isti Vjerovnik ima razlučno pravo na navedenim dionicama i kako to svoje pravo ne mora dokazivati. Ovaj Zaključak Suda je procesna odluka koja se odnosi na upravljanje postupkom (članak 10, "staroga" SZ) a sukladno članku 311, stavku 4, ZPP-a u vezi sa člankom 6, "staroga" SZ, sud nije vezan za svoje odluke koje se odnose na rukovođenje (upravljanje) postupkom.

6. Dodatno gore navedenom, Sud ističe i slijedeće:

6/1. Vezano za razlučno pravo na navedenim dionicama a koje se temelji na Ugovoru o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999, sa kasnijim izmjenama i dopunama, pored gore što je navedeno u vezi potpunog namirenja istoga razlučnog prava iz unovčene nekretnine Dužnika, ovaj Sud smatra utvrđenim kako su se člankom 3, Dodatka 2, ovog Ugovora, stranke suglasile kako se u osnovnom Ugovoru brišu ugovorne odredbe o zalogu 6.209 dionica, koliko je dionica bilo založeno tim osnovim Ugovorom. Osnovni Ugovor je Ugovor o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999.

Dakle, suglasnošću stranaka iz Dodatka 2, prestalo je postojati založno pravo SOCIETE GENERALE-SPLITSKE BANKE, d.d., na navedenim dionicama, koje je bilo utemeljeno na osnovnom Ugovoru. Zato ovaj Sud smatra utvrđenim kako SOCIETE GENERALE-SPLITSKE BANKE, d.d., na navedenim dionicama i nema razlučno pravo temeljem ovog Ugovora o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999. sa kasnijim izmjenama i dopunama. To bez obzira što je isti Vjerovnik temeljem i ovog Ugovora nastupao kao razlučni vjerovnik kroz cijeli tijek ovršnog postupka vođenom kod Općinskog suda u Splitu i u kojem su ovršnom postupku iste dionice i unovčene. Razlučno/založno pravo prestalo je suglasnošću ugovornih stranaka temeljem navedenog Dodatka 2.

Tako prestalo razlučno pravo je i brisano, kako se to utvrđuje iz dopisa AUTO HRVATSKE, d.d., Split, od 22. 01. 2003, upućenog SREDIŠNJOJ DEPOZITARNOJ AGENCIJI, u Zagrebu, koji dokaz o brisanju založnog prava je zametnut kod izdavatelja dionica AUTO HRVATSKE, d.d., Split, zbog vršene revizije pretvorbe i privatizacije svih dionica istog izdavatelja te zbog istovremene selidbe na drugu lokaciju sve te dokumentacije, kako se to i navodi u istome tome dopisu. I zato je Sud odbio zahtjev istog Vjerovnika za namirenjem temeljem razlučnog prava iz unovčenih dionica, pošto je to založno/razlučno pravo prestalo, brisano je. Razlog zašto je SOCIETE GENERALE-SPLITSKE BANKE, d.d., na navedenim dionicama pokrenula i dovršila ovršni postupak temeljem razlučnog prava koje je prije toga brisano i kao takvo prestalo postojati, ovaj Sud smatra previdom volje stranaka iz Dodatka 2, osnovnom Ugovoru o kratkoročnoj kreditnoj liniji, posebno previdom članka 3. ovoga Dodatka 2.

6/2. Vezano za razlučno pravo na navedenim dionicama a koje se temelji na Ugovoru o izdavanju garancije reg. br.: 3410/99, od 15. prosinca 1999, radi osiguranja isplate iznosa od: 250.000,00 EUR-a i nuzgredicama, pored gore što je navedeno u vezi potpunog namirenja istoga ovoga razlučnog prava iz unovčene nekretnine Dužnika, ovaj Sud ovdje ističe kako Vjerovnik nije dostavio nikakav dokaz o stjecanju toga založnog/razlučnog prava upisom istog u Knjigu dionica.

Iz dopisa AUTO HRVATSKE, d.d., Split, od 22. 01. 2003, upućenog SREDIŠNJOJ DEPOZITARNOJ AGENCIJI, u Zagrebu, u kojem se navodi kako je dokaz o brisanju založnog prava zamećen kod izdavatelja dionica AUTO HRVATSKE, d.d., Split, zbog vršene revizije pretvorbe i privatizacije svih dionica istog izdavatelja te zbog istovremene selidbe na drugu lokaciju sve te dokumentacije, Sud utvrđuje kako je temeljem tog dopisa (AUTO HRVATSKE, d.d., Split) SREDIŠNJA DEPOZITARNA AGENCIJA 30. siječnja 2003, provela upis založnog prava na dionicama u korist Vjerovnika SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA, d.d., Split, koje je založno pravo prvotno bilo utemeljeno na Ugovoru o kratkoročnoj kreditnoj liniji, od 28. lipnja 1999, sa kasnijim izmjenama, iako je to založno pravo prije bilo brisano/prestalo suglasnošću volja stranaka iz članka 3, Dodatka 2, tome Ugovoru pa zbog toga i nije moglo biti ponovno upisano. To je, dakle, izvršeno 30. siječnja 2003, znači, nakon podnošenja prijedloga za ovaj stečajni postupak te iako AUTO HRVATSKA nije nositelj (ovlaštenik) niti vlasništva niti založnog prava na dionicama te iako se je u istome dopisu pozivala na kontakte sa prodavateljem (MOSOR) od kojeg se saznala činjenicu brisanja založnog prava na dionicama temeljem navedenog Dodatka 2, Ugovoru o kratkoročnoj kreditnoj liniji.

6/3. Založno pravo na navedenim dionicama SOCIETE GENERALE-SPLITSKE BANKE, d.d., nije stekla niti zabilježbom rješenja o ovrsi na navedenim dionicama, jer je rješenje o ovrsi donijeto i zabilježba ovrhe na dionicama provedena kod SREDIŠNJE DEPOZITARNE AGENCIJE u Zagrebu nakon otvaranja ovoga stečajnog postupka (svibanj/lipanj 2006), koji je stečajni postupak otvoren 15. rujna 2003. pa je u tom slučaju tako stečeno razlučno pravo prestalo temeljem članka 97, *staroga SZ*.

7. Temeljem svega navedenog, odlučeno je u izrijeci ovog Rješenja.

Split, 07. veljače 2017.

STEČAJNI SUDAC:
Izo Čaleta, v.r.,

Pravna pouka: Protiv ovog Rješenja, može se izjaviti Žalba i to u roku od osam (8.) dana nakon isteka osmog dana od javne objave Rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (članak 12. i 441, „novoga” SZ). Žalba se dostavlja Trgovačkom sudu u Splitu, Split, Sukoišanska 6, u tri primjerka, a o istoj Žalbi odlučuje Visoki trgovački sud RH u Zagrebu.